

E D C A

1. Fogi má svý zvláštní kouty,
do kterejch si chodí sám.
Jsou světlý a jsou i temný,
v těch temnejch se nevyzná.
Je to, jako když se setmí v lese.
Když se rodí strach,
cítí, jak s ním celým třese,
že šel moc daleko
– no a snad ho nezabijou
Černej a Játidám.
Po desátým pivu teče krev.
Ho nezabijou!
Snad se jim nevydá,
sebere se a vrátí se zpět.
2. Fogi zná svý zvláštní kouty,
do kterejch si chodí sám.
Existujou v jeho hlavě.
Z temnejch bude utíkat vší silou.
Snad se jim nevydá,
zabouchne ty dveře naposled.
Já to znám.
I já jdu do obrátky
vedle něj.
Startujeme zpátky.
3. Každěj z nás má tmavý kouty,
do kterejch si chodí sám.
Teď se ženem a řvem: Běž pryč!
na ty, co jdou proti nám.
Nezabijou!
Mantra cílená,
ať už neteče žádná další krev.
Vší silou
už se nevydám.
Zabouchnem ty dveře naposled.